

Forlængelse af Loven, som her foreslaas, have sin store Betydning og bevare den bestaaende Tilstand, indtil en varig Lovgivning kan iværksættes. En saadan ønskes sikkert fra alle Sider. Der er sikkert i alle politiske Partier mange Tilhængere af en varig Boliglovgivning, og det forekommer mig, at man maa finde det lige saa naturligt at tilstræbe en saadan fast Lovordning af Forholdet mellem Ejer og Lejer, som man har fundet det nødvendigt at have faste Lovregler for Forholdet f. Eks. mellem Lærling og Mester og mellem Tyende og Husbond. Idet jeg altsaa under Henvi- ning til mine Udtalelser i forrige Samling om Nødvendigheden af en Forlængelse af Loven vil anbefale det nu foreliggende Forslag, skal jeg gøre det i Haabet om, at det maa faa en velvillig Behandling uden Forsinkelse i dette høje Ting.

Slobsager: Det foreliggende Lovfor- slag er let overskueligt, idet det ved en Æn- dring af Aarstallene i Lov af 1. Maj 1923 foreslaar Huslejelovgivningens endelige Af- vikling udskudt et Aar. Bagved ligger imidlertid Planen om en ny Husleje- og Boliglovgivning eller Fortsættelse af den nuværende, hvis Forelæggelse i den kom- mende ordinære Rigsdagssamling skal for- beredes i Sommer. Den her foreslaaede For- længelse af den gamle Lov er jo ganske overflødig, naar der skal fremsættes et nyt Lovforslag til Efteraaret, thi den bestaaende Lov gælder for Hovedsta- dens Vedkommende indtil 1. Maj 1925, og de kommunale Kontrolbestemmelser, som derefter kan bringes i Anvendelse, rækker et Aar længere frem i Tiden, og for de Provinsbyer og Landkommuner, der har været inde under Huslejelovens Be- stemmelser indtil 1. Maj i Aar, kan Kon- trolbestemmelserne bringes i Anvendelse indtil 1. Maj 1925. Det forekommer mig derfor, at Regeringen i god Ro kunde have foretaget de fornødne Undersøgelser og Overvejelser i Sommerens Løb og, hvis den ansaa det for nødvendigt at faa Loven forlænget eller at faa indføjet nye Bestem- melser i den, da fremsatte Forslag derom i den ordinære Samling til Efteraaret, saa vilde der jo endda være god Tid til Drøf- telse heraf. Mit Parti vil til den Tid lige- som hidtil tage ganske sagligt paa hele dette Spørgsmaal. Selv om vi ønsker saa snart som muligt at komme bort fra Krigs- tidens Restriktioner ogsaa paa dette Om- raade, vil vi ikke være med til at udsætte Lejerne for nogen Udbytning fra Grund- ejernes Side; indtil Forholdene paa Bolig-

omraadet bliver nogenlunde normale, maa der træffes Foranstaltninger mod ubillige Lejeforhøjelser.

I mange Kommuner har der i det sid- ste Aars Tid været et meget livligt Byg- geri, og selv om den lange Vinter har sinket Arbejdet en Del og derved opretholdt Vanskelighederne i København og enkelte større Provinsbyer, er der jo ikke Tvivl om, at man mange Steder er ved at ar- bejde sig frem mod normale Boligforhold. Hertil har Loven om Boligfonden sikkert bidraget meget stærkt. De store Beløb, som Boligfondens Obligationer allerede nu andrager, er jo Vidnesbyrd om, at der i det sidste Aar er blevet bygget meget. Allige- vel er jo Bolignøden i København og maa- ske ogsaa i enkelte større Provinsbyer næsten lige saa stor som tidligere. For Københavns Vedkommende er der forskel- lige Aarsager hertil. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men jeg vil dog nævne, at det høje Prisniveau for Bygninger er i høj Grad medvirkende til, at Boligbyggeriet i København ikke har kunnet fremmes i samme Omfang som i visse Dele af Pro- vinsen. En medvirkende Grund synes det ogsaa at være, at der er en meget ringe Til- gang af Lærlinge til Byggefaget, ligesom der synes at være Vanskeligheder for Haandværkere i Provinsen ved at komme til København, saaledes at der synes at være for faa Haandværkere beskæftiget indenfor Bygningsindustrien i Hovedstaden.

Den strenge Overholdelse af 8 Timers Dagen spiller naturligvis ogsaa en Rolle. I et Sæsonfag, navnlig et Fag som Bygge- faget, hvor Arbejdet paa Grund af Vejr- forholdene maa ligge stille i flere Maaneder af Aaret, synes det mig ganske urimeligt, at der ikke i den øvrige Del af Aaret maa arbejdes mere end de 8 Timer til Trods for, at der er saa stærk en Trang som nogen Sinde til at faa fremskaffet Boliger. Det skulde efter min Opfattelse være naturligt for dem, der har ligget stille en stor Del af Aaret, at tage fat med forøget Kraft i den øvrige Del af Aaret, og jeg forstaar ikke, at man under saadanne Forhold vedblivende vil opretholde Doktrinen om 8 Timers Arbejdsdagen, naar man ved at give efter og lade Folk arbejde baade 9 og 10 Timer og maaske mere, hvis de havde Lyst dertil, i høj Grad kunde fremme Boligbyggeriet og derigennem afhjælpe Bolignøden. Det er for haardt at holde fast ved Doktrinerne, naar man staar overfor saadanne Forhold. Det var ønskeligt at faa bygget baade her i København og andre Steder i saa stort et Omfang som paa nogen Maade muligt og